

ÇOCUKLAR KİMİ ÖRNEK ALMALI

Çocuklar büyükleri örnek alarak büyürler. Özellikle bebeklik ve çocukluk dönemi anne ve baba çocuk için en önemli kişiler olurken; çocuğun gelişme döneminde çevre, öğretmenler, arkadaşlar, film, sahne sanatçıları ve sporcular gençlerin örnek aldığı, olmak istediği kişiler olarak onların dünyasında bir "kahraman" olarak rol alırlar.

Örnek alınan kişilerin bundan haberi olmasa da bu iş böyledir. Çocuklar değil hatta büyüklerden kendilerinden farklı ve saygın, olgun, yetişmiş, ileride buldukları insanları örnek alır ve onlar gibi olmak, onların sahip olduğuna sahip olmak veya onlar gibi davranmak isterler. Yetişkinler örnek aldıkları insanları birebir taklit etmedikleri sürece gelişim döneminde böyle davranmaları normal hatta tavsiye bile edilebilir. Yetişkin mutlaka kendi tarzını oluşturmali, kendi stilini yaratmalı ve "kendisi olmayı" becerebilmelidir.

İnsanın kendisi olabilmesi zaman alan, emek isteyen ve bilgelik gerektiren bir özellik taşıyor ve etrafta birbirinin kopyası ve taklidi insanların çok olmasının nedeni ise bu olgulardır.. Çocukların gelişme döneminde örnek alınan insanların yani "rol modellerin" önemi büyüktür. Bu aslında rol modellere ilave bir yük getirir ve kişiye ayrı bir sorumluluk yükler. Ama bu iş böyledir. Eğer bir yerde en iyi, en tanınan, en şöhretli, en saygın, en zengin ve en değerli olmak istiyorsanız toplumda size " bu iş o kadar kolay değil, bunu taşımayı, topluma örnek olmayı, bir kahraman gibi yaşamayı, topluma özellikle çocuklara örnek olmayı ve saygın kalmayı da kabul edeceksin" der ve bu sorumluluğu yükler. Yani değerli "on" ise ve sen de "on" olmayı kabul etmişsen dokuz buçuk olma şansın yoktur. Bu seninle toplum arasında yazılı olmayan bir antlaşmadır ve buna uymak zorundasındır. Toplum önünde olan ve toplumda saygın bir yere gelen, o yeri hak etmeyi ve burada nasıl yaşayacağını, nasıl tutunacağını ve neler yapması gerektiğini ve hatta nerede topluma "dur" demesi gerektiğini bilmeli ve dengeli bir yaşamı öğrenebilmelidir.

Bencil olan, "benim burada olmam yalnızca kendi emeğim" deyip başkalarını yok sayan, başkalarını, çevreyi küçümseyen sorumsuz ve kendi bildiği dalı keserek yaşayanlara toplumda " bu ünü, parayı, şöhreti ben sana verdim ve fazlasıyla geri alıyorum" diyor ve şöhreti bedelini kendine fazlasıyla ödetmeye başlıyor.

Hiçbirimiz kendi başımıza bir şey yapamayız. Mutlaka birilerine ve başkalarına ihtiyacımız var ve bu da insanın en doğal ihtiyacı ve var olma nedeni. Basketbolcu şöhretlerimiz kendini şöhret ve değer yapan topluma ve çevreye sorumluluklarını yerine getirmelidir. İş ahlakı başta olmak üzere, çocuklara örnek olmak ve milyonlarca gizli hayranlarının varlığını düşünerek iş ve özel yaşamını ona göre düzenlemelidir. Yetenek yönetimi önemlidir. Sporcuların danışmanları, menejerleri, simsarlardan gerçek yönetici rolüne geçmeli ve yeteneklerini bu konuda eğitime tabii tutmalı ve bu konuda yetişmiş eğitmen ve danışmanlarla birlikte çalışmalıdır.

Bu aynı zamanda topluma ahte vefa ve sosyal sorumluluk örneğidir. Haftaya yetenek yönetimi ve bu konuda yapılacakları yazmak dileğiyle...